

Soğuk

– simsiyah · 22 Ocak 2015

Savaşırken sevişenler bilmez yenilmeyi
Açılmamış mektuplar kadar esrarlı
Aşkın kınında paslı kılınc kadar derin
Soğuk
Çok soğuk bu meydan
Her yer renk ölüsü
Can çekişen bir siyah

Üşüyor
En çok da dudaklarım
Adını anmalı beri
Hınca hınç sevmek bir yere kadar elbet
Değil mi ki özlemek bir avuç toprak

Bir ben miyim muhtaç
Bana muhtaç olmayana
Zaten yalandı her şey
Şimdi sadece sen yalansın, her şey gerçek

Ne olurdu sesime ses verseydin
Şiirler yazardım, okuyacağını bilsem
Resimler çizirdim gökyüzene, bakacağını bilsem
Bilsem ki seveceksin, eskimezdim
Yaşamaz, nefes almaz, yaşlanmazdım

Zaman dursa dedim ama durmadı işte,
Cennetten çıkmış cehenneme düşmüş gibi
Yorgan altı yalnızlığımda yasak türküler yaktıran adam
Deme ne olur "ben de sevdim"
Suçlama kendini, belki gerçek değiliz
Sadece bühtan

Ben değilim seni seven
Belli ki içimdeki şeytan

